

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816200521
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6816200521.2

Uznesenie

Okresný súd Revúca v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, sídlo Hodžova 11, 010 01 Žilina, proti odporcovi: E. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX E., t. č. bytom X. K. XXX/XX, XXX XX J., Č. K., o zaplatenie 1.989,80 Eur s príslušenstvom, takto,

r o z h o d o l :

Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Revúca č.k. 6C/16/2016-26 zo dňa 22.02.2016, v plnom rozsahu.

Súd vyhlasuje, že nemá právomoc vo veci konať a konanie zastavuje.

Navrhovateľovi vracia súdny poplatok za návrh vo výške 119,- Eur, ktorého vrátenie navrhovateľovi vykoná Slovenská pošta, a.s.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 01.02.2016, domáha proti odporcovi zaplatenia 1.989,80 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 225763 zo dňa 07.07.2015.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 6C/16/2016-26 zo dňa 22.02.2016, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk na území Slovenskej republiky, preto súd podľa § 173 ods. 2 O. s. p. vydaný platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil.

Predmetom konania je pohľadávka navrhovateľa proti odporcovi vyplývajúca zo zmluvy uzatvorenej medzi odporcom ako fyzickou osobou a navrhovateľom ako dodávateľom, ktorá tak má charakter spotrebiteľského právneho vzťahu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom preukázanie okolností popierajúcich zjavný spotrebiteľský charakter tohto právneho vzťahu zaťažuje v konaní navrhovateľa.

Po začatí konania súd z oznámenia OO PZ SR Jelšava zistil, že odporca sa aj s manželkou odsťahoval za prácou do Českej republiky, kde žije v meste Plzeň. Podľa oznámenia dožiadaného Okresného soudu Plzeň, odporca si podal žiadosť o povolenie k prechodnému pobytu občana EU, o ktorej zatiaľ rozhodnuté nebolo, nahlásenú adresu pobytu má odporca od 21.10.2015: X. K. XXX/XX, XXX XX J., kde odporca dňa 17.05.2016 prevzal poštovú zásielku doručovanú súdom obsahujúcu návrh navrhovateľa s prílohami a výzvou, aby sa odporca k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne v lehote 10 dní, s poučením podľa článku 26 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012.

K riadne doručenému návrhu navrhovateľa sa odporca nijako nevyjadril.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa článku 4 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa článku 5 ods. 1 nariadenia, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

Podľa článku 18 ods. 2 nariadenia, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa článku 19 nariadenia, od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou:

1. dojednanou po vzniku sporu;
2. ktorá umožňuje spotrebiteľovi začať konanie na iných súdoch, než tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele, alebo
3. dojednanou medzi spotrebiteľom a druhým účastníkom zmluvy, ak obaja majú v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom členskom štáte, a ktorá udeľuje právomoc súdom tohto členského štátu za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto členského štátu.

Podľa článku 26 ods. 1 nariadenia, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

Podľa článku 26 ods. 2 nariadenia, vo veciach uvedených v oddieloch 3, 4 alebo 5, v ktorých je žalovaný poisťník, poistený, oprávnený z poistenia, poškodený, spotrebiteľ alebo zamestnanec, súd pred založením si právomoci podľa odseku 1 zabezpečí, aby bol žalovaný poučený o svojom práve namietat absenciu právomoci súdu a o dôsledkoch jeho účasti alebo neúčasti na konaní.

Podľa článku 28 ods. 1 nariadenia, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

Pretože konanie vo veci začalo po 10.01.2015, právomoc súdov SR v konaní s cudzím prvkom (v tomto súdnom konaní cudzí prvok je zastúpený tým, že odporca, ktorý je spotrebiteľom, sa trvalo zdržiava v Českej republike, kde mu bol doručený návrh navrhovateľa na začatie konania) je potrebné posudzovať podľa nariadenia a to podľa článku 18 a 19 nariadenia, pretože prejednávacia vec je sporom zo spotrebiteľskej zmluvy a uvedené ustanovenie ukladá navrhovateľovi povinnosť uplatniť svoj nárok proti spotrebiteľovi na súde toho členského štátu, v ktorom má odporca (spotrebiteľ) bydlisko. Z hľadiska teritoriálnej a časovej pôsobnosti je zrejmé, že nariadenie sa vzťahuje na oba zmluvné štáty, Českú republiku ako i Slovenskú republiku, a to počnúc od 10.01.2015. Splnená je i podmienka vecnej pôsobnosti nariadenia, pretože ide o spor typovo zo zmluvy o úvere, ktorá je typickým vzťahom spotrebiteľským, keďže navrhovateľ poskytol odporcovi úver a odporca nebol v zmluve identifikovaný ako podnikateľ.

Z doterajších zistení súdu vyplýva, že odporca svoje faktické bydlisko ako miesto, kde sa zdržiava s úmyslom zdržiavať sa tam trvalo, na území Slovenskej republiky nemá, v mieste evidovaného trvalého pobytu v Jelšave sa nezdržiava, ale býva v Českej republike na adrese X. K. XXX/XX, XXX XX J., kde bol odporcovi doručený návrh na začatie konania, čo možno považovať za prejav úmyslu trvalého zdržiavania sa odporcu na tomto mieste. Súd teda zistil, že odporca sa trvalo zdržiava v Českej republike, kde trvalo býva a kde aj prevzal súdom doručovanú zásielku.

Na to, či sú splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať, je súd povinný v zmysle § 103 ods. 1 O. s. p. prihliadať kedykoľvek počas konania. Medzi základné podmienky konania, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť, patrí podmienka právomoci súdu.

Európsky súdny dvor vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že nariadenie vo všetkých svojich ustanoveniach, a to i tých, ktoré sa týkajú súdnej príslušnosti (právomoci) smeruje k zachovaniu práva žalovaného účinne sa v konaní brániť. Súčasťou práva účinne sa brániť je prirodzene i právo byť žalovaný pred vhodným súdom. Tým je v zmysle článku 4 ods. 1 nariadenia súd štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko. Tento princíp (býť žalovaný pred vhodným súdom) je článkom 18 ods. 2 nariadenia posilnený tak, že v sporoch so spotrebiteľských zmlúv majú obligatórnu príslušnosť súdy štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Odporca je žalovaný ako spotrebiteľ a v takom prípade sa právomoc súdov konať neposudzuje podľa pravidiel o všeobecnej právomoci podľa článku 4 ods. 1 nariadenia, ale podľa pravidiel o obligatórnej právomoci podľa článku 18 a 19 nariadenia, na základe ktorých právomoc konať vo veci návrhu navrhovateľa majú súdy Českej republiky, keďže súd zistil, že odporca ako spotrebiteľ zrejme už v čase začatia tohto súdneho konania mal bydlisko v Českej republike. Za tohto stavu by Okresný súd Revúca mal právomoc vo veci konať iba podľa článku 26 ods. 1 nariadenia, t.j. ak by sa odporca konania zúčastnil. Odporca sa však k riadne doručenému návrhu navrhovateľa na výzvu súdu v určenej lehote ani doposiaľ nijako nevyjadril a teda konania vo veci sa odporca nezúčastnil v zmysle článku 26 ods. 1 nariadenia. Právomoc súdov SR (a príslušnosť Okresného súdu Revúca) preto na ustanoveniach nariadenia založiť nemožno.

Vzhľadom na neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v nedostatku právomoci súdu vo veci konať, súd podľa článku 28 ods. 1 nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a podľa § 104 ods. 1 O. s. p. konanie vo veci zastavil.

O postúpení veci príslušnému orgánu súd nerozhodol, pretože zastavil konanie pre nedostatok medzinárodnej právomoci, pričom mal za to, že právomoc konať v predmetnej veci majú súdy v Českej republike, kde je bydlisko odporcu.

O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi súd rozhodol podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch tak, že navrhovateľovi vrátil nekrátený súdny poplatok za návrh vo výške 119,- Eur, ktorého vrátenie navrhovateľovi vykoná Slovenská pošta, a. s.

Navrhovateľ v návrhu na začatie konania uplatnil právo na náhradu trov konania, odporcovi, ktorý sa konania nezúčastnil, trovy konania preukázateľne nevznikli. Keďže súd zastavil konanie pre nedostatok právomoci, o trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 prvá veta a § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.